

APOKRYFE SKRIFTER

VISDOM AF KING JAMES BIBEL 1611

www.Scriptural-Truth.com

Visdom

Bog af Wisdomor... Wisdom of Solomon

{1:1} kærlighed retfærdighed, i, at være dommere af jorden:

Tænk på Herren med en god (hjertet), og i enkelhed hjerte søger ham.

{1:2}, for han vil findes af dem, der friste ham ikke; og sheweth selv til sådanne som ikke mistillid ham.

{1:3} for overført tanker adskilt fra Gud: og hans magt, når det er prøvet, irectesætter de uklogt.

{1:4} for visdom ikke træder ind i en skadelig sjæl; heller ikke bo i kroppen, der er genstand for synden.

{1:5} for den hellige ånd af disciplin vil flygte bedrag, og Fjern fra tanker, der er uden forståelse, og ikke vil efterleve når uretfærdighed kommer i.

{1:6} for visdom er en kærlig ånd; og ikke vil frikende en Blasphemer af hans ord: for Gud er vidne om hans tøjler og en ægte beskueren i hans hjerte, og en tilhøreren af tungen.

{1:7} for ånden i Herrens filleth verden: og der der indeholder alle ting har kendskab til stemmen.

{1:8} derfor han, der taler uretfærdige ting kan ikke skjules: hverken skal hævn, når det punisheth, forbi ham.

{1:9} for inkquisitionen skal laves om til råd for den ugudelige: og lyden af hans ord skal komme til at Herren for manifestation af hans onde gerninger.

{1:10} for øre af jalousi heareth alle ting: og den støj i Murren er ikke hid.

{1:11} Derfor pas på mumlende, som er urentabel; og afstå tungen fra bagtalelse: for der er ingen ord så hemmelige, der skal gå til nul: og den munden, der belieth syvfold sjælen.

{1:12} søger ikke død i fejl i dit liv: og pull ikke på jer ødelæggelse med værker af din hænder.

{1:13} for Gud gjorde ikke død: hverken har han glæde i ødelæggelsen levende.

{1:14} for han skabte alle ting, som de kunne have deres

at være: og generationer af verden var sund; og der er ingen gift af ødelæggelse i dem, og heller ikke riget død på jorden:

{1:15} (for retfærdighed er udødelig:)

{1:16} men gudløse mænd med deres værker og ord kaldte det til dem: for hvornår de menes at have det deres ven, de forbruges til intet, og lavede en pagt med det, fordi de er værdige til at deltage med det.

{2:1} for de ugudelige sagde, ræsonnement med sig selv, men ikke rigtigt vores liv er kort og kedelig, og i døden af en mand der er ingen middel: hverken var der nogen mand kendt for at have returneret fra graven.

{2:2}, for vi er født på alle eventyr: og vi skal være herefter som om vi aldrig havde været: efter vejret i vores næseborene er som røg, og en lille gnist i flytning af vores hjertet:

{2:3} er slukket vores krop skal være slået i aske, og vores ånd skal forsvinde som de bløde luft,
{2:4} og vores navn skal blive glemt i gang, og ingen mand skal have vores værker i erindring, og vores liv

skal forgå som spor af en sky, og skal være
spredt som en tåge, der er drevet væk med bjælker af
solen, og overvinde med varmen heraf.

{2:5} i vores tid er en meget skygge at torskekrigen væk;
og efter vores slutningen er der ingen tilbage: det er hurtigt
forseglet,

så ingen mand kommer igen.

{2:6} kom derfor, lad os nyde de gode ting,
er til stede: og lad os hurtigt bruge skabninger som som i
Ungdom.

{2:7} Lad os fylde os med dyre vin og salver:
og Lad ingen blomst i foråret forbi os:

{2:8} Lad os krone os med rosenknopper, før de
være visnet:

{2:9} Lad ingen af os gå uden sin del af vores

Vellyst: Lad os overlade tokens af vores glæden i

hvert sted: Dette er vores del, og vores stort er dette.

{2:10} Lad os undertrykke den fattige retfærdig mand, lad os
ikke

Skåne enke, eller ærbødighed de gamle grå hår af den
alderen.

{2:11} lad vores styrke være loven om retfærdighed: at der er svage er fundet for at være intet værd.

{2:12} derfor lur Lad os ligger på for retfærdige; fordi han er ikke for vores tur, og han er ren i modsætning til vores gerninger: han striden os med vores fornærme loven, og objecteth til vores skændsel transgressings af vores uddannelse.

{2:13} han professeth at have viden om Gud: og han kalder selv barn af Herren.

{2:14} han blev gjort til at dadle vores tanker.

{2:15} han er alvorlig os selv til at se: for sit liv er ikke som andre mænd, hans veje er af en anden mode.

{2:16} vi er værdsat af ham som forfalskninger: han abstaineth fra vores måder fra urenhed: han pronounceth i slutningen af den bare for at være velsignet, og gjør hans prale,

Gud er Faderen.

{2:17} Lad os se, om hans ord være sandt: og lad os bevise Hvad skal der ske i slutningen af ham.

{2:18} for hvis de bare mand være Guds søn, han vil hjælpe

ham, og levere ham fra side af hans fjender.

{2:19} Lad os undersøge ham med despitfulness og tortur, at vi kan vide, hans sagtheds og bevise hans tålmodighed.

{2:20} Lad os fordømme ham med en skammelig død: for af sin egen siger han skal overholdes.

Visdom side 586

{2:21} sådan noget de forestillede, og er blevet snydt: for deres egen ugudelighed hath blindet dem.

{2:22} med hensyn til mysterierne Gud, de kn ew dem ikke: hverken håbede de på lønningerne for retfærdighed, eller konstateres en belønning for uskyldige sjæle.

{2:23} for Gud skabte mennesket for at være udødelig, og lavet ham til at være et billede af sin egen evighed.

{2:24} alligevel gennem misundelse af Djævelen kom døden ind i verden: og de, der holder af hans side finder det.

{3:1} men sjælene af de retfærdige er hånd Gud, og der skal ingen Pine rører dem.

{3:2} i synet af den uklogt de syntes at dø: og deres afgang er taget til elendighed,

{3:3} og deres går fra at være fuldkommen destruktion: men de er i fred.

{3:4} for selvom de straffes i synet af mænd, endnu er deres håb fuld af udødelighed.

{3:5} og har været lidt revsede, de skal høj grad belønnes: for Gud viste dem og fandt dem værdig for sig selv.

{3:6} som guld i ovnen har han prøvet dem, og fik dem som brændoffer.

{3:7} og i tid af deres visitation, de skal skinne, og køre frem og tilbage som gnister blandt skægstubbe.

{3:8} de skal dømmes nationerne og har herredømme over folk, og deres Herren skal regere for evigt.

{3:9} de, der sætter deres lid til ham skal forstå den sandhed: og sådan som være tro i kærlighed skal overholde med ham:

for nåde og barmhjertighed er til hans hellige, og han har omsorg for hans

udvalgte.

{3:10} men de ugudelige skal straffes i henhold til deres egen fantasi, som har forsømt retfærdige,

og Herren.

{3:11} for den, der foragter visdom og næring, han er elendige, og deres håb er forgæves, deres arbejdsindsats ufrugtbar,

og deres urentable værker:

{3:12} deres koner er tåbeligt, og deres børn onde:

{3:13} deres afkom er bandede. Derfor velsignet er den golde, som er ubesmittet, som ikke har kendt de syndige sengen: hun skal have frugt i visitation af sjæle.

{3:14} og velsignet er hofmand, som med sine hænder hath bearbejdede nogen ugudelighed, eller forestillet onde ting mod Gud: for ham skal der gives særlige gave tro, og en arv i templet af Herren mere accepteres af hans sind.

{3:15} for herlige er frugten af god arbejdsindsats: og den roden af visdom skal aldrig falde væk.

{3:16} som for børn af ægteskabsbrydere, de skal ikke kom til deres perfektion, og frø af en uretfærdig seng skal udryddes.

{3:17} for selv de lever længe, men skal de være

intet betragtes: og deres sidste alder er uden ære.

{3:18} eller, hvis de dør hurtigt, de har intet håb, ej heller komfort i dag retssag.

{3:19} for forfærdelig er slutningen af de uretfærdige generation.

{4:1} bedre er det at have nogen børn, og at have dyd: for memorial heraf er udødelig: fordi det er kendt med Gud og med mænd.

{4:2} når det er til stede, mænd tage eksempel på det; og Når det er væk, de ønsker det: det Forraadet en krone, og triumpheth for evigt, efter at have fået sejren, stræber efter ubesmített belønninger.

{4:3} men det accelererende kuld af de ugudelige skal ikke trives, og heller ikke tage dybe rodnet fra bastard underkjoler, og heller ikke lå nogen hurtig foundation.

{4:4} for selvom de blomstre i grene i tid; endnu stående ikke sidste, skal de være rystet med vinden, og gennem kraften af vinde skal de udryddes.

{4:5} ufuldstændig grene skal være afbrudt, deres

frugt urentable, ikke moden til at spise, ja, mødes til intet.

{4:6} for børn, undfanget af ulovlige senge er

vidner til ugudelighed mod deres forældre i deres prøveperiode.

{4:7}, men selvom retfærdige forebygges med døden, dog skal han være i hvile.

{4:8} for ærede alder er ikke det, der står i

længden af tid, eller der er målt ved antal år.

{4:9} men visdom er den grå hår til menneskene, og en uplettet liv er alderdom.

{4:10} han behagede Gud, og var elsket af ham: så lever blandt syndere han blev oversat.

{4:11} Ja hurtigt blev han taget væk, lest der ugudelighed bør ændre sin forståelse, eller bedrag lokke hans sjæl.

{4:12} for fortryllende af uartigheder obskure

ting, der er ærlige; og vandrer af begær

underminere den simple sind.

{4:13} han at blive gjort fuldkomne i kort tid, opfyldt en lang tid:

{4:14} for hans sjæl behagede Herren: derfor svømmede han at tage ham væk fra de ugudelige.

{4:15} dette folk så, og forstod det ikke, hverken lagde de sig dette i deres sind, at hans nåde og barmhjertighed er

med sine hellige, og at har han respekt for sin valgt.

{4:16} således de retfærdige, som er døde skal fordømme den ugudelige som lever; og unge, der er snart perfektioneret i mange år og alderdommen i den uretfærdig.

{4:17} for de skal se enden på klogt, og skal ikke forstå hvad Gud i hans advokat har forordnet af ham, og til hvad ende Herren har sat ham i sikkerhed.

Side 587 visdom

{4:18} de skal se ham, og foragte ham; men Gud skal grine dem til foragt: og de skal herefter være en nederdrægtig slagtekroppen, og en bebrejdelse blandt døde i al evighed.

{4:19} for han skal sønderrive dem og kaste dem hovedkulds, at de skal blive målløs; og han skal ryste dem fra fonden; og de skal være aldeles lagde affald, og være i sorg; og deres memorial skal omkomme.

{4:20} og når de kastede op regnskab for deres synder, de kommer med frygt: og deres syndighed skal overbevise dem til deres ansigt.

{5:1} derefter skal den retfærdige mand stå i stor dristighed før ansigt som har plaget ham, og gjorde ikke hensyn til sin arbejdsindsats.

{5:2} når de ser det, skal de blive urolige med forfærdelig bange, og skal blive overrasket over mærkværdige af hans

frelse, så langt ud over alt, hvad de ledte efter.

{5:3} og de angrede og stønnede til kvaler af

Ånden siger i sig selv, det var han, hvem vi

havde nogle gange i hån og et ordsprog kritik:

{5:4} vi fjolser tegnede sig hans liv galskab, og hans ende til være uden ære:

{5:5} Hvordan er han regnet blandt børn af Gud,

og hans parti er blandt hellige!

{5:6} derfor har vi begået en fejl fra måde, hvorpå sandheden, og

på baggrund af retfærdighed har ikke skinnede for os, og den solen retfærdighedens steg ikke over os.

{5:7} vi træt os i vejen for ugudelighed og
destruktion: Ja, vi har været igennem ørkener, hvor der
lægge nogen måde: men som for Herrens vej, har vi ikke
kendt det.

{5:8} hvad hath pride profiterede os? eller hvad godt hath
rigdomme med vores vaunting bragt os?

{5:9} alle disse ting er gået væk som en skygge, og
som et indlæg, der svømmede ved;

{5:10} og som et skib at torskemagen over bølger af den
vand, som når det er gået, spor deraf kan ikke være
fundet, hverken vej af kølen i bølger;

{5:11} eller som når en fugl er fløjet gennem luften, der
bliver ingen tegn på hendes måde at være fundet, men lys air
slået med slagtilfælde af hendes vinger og skiltes med den
voldelige støj og bevægelse af dem, er passeret, og
deri bagefter er ingen tegn, hvor hun gik findes;

{5:12} eller gerne som når en pil er skudt på en mark, den
parteth luft, som umiddelbart kommer sammen igen,
så at en mand ikke kan vide, hvor det gik:

{5:13} selv så vi kan i lide måde, så snart vi var

født, begyndte at tegne til vores formål, og havde ingen tegn på dyd at

forkynde; men blev forbrugt i vores egen ugudelighed.

{5:14} blæses for håbet om gudelige er som støv der væk med vinden; som en tynd skum, der er drevet væk med storm; ligesom den røg, som er spredt her og der med en tempest, og blæser væk som den erindringen om en gæst, der tarrieth men en dag.

{5:15} men de retfærdige levende i al evighed; deres belønning også er med Herren, og pleje af dem er med fleste Høj.

{5:16} Derfor skal de modtage en herlig Kongerige, og en smuk krone fra Herrens hånd: til med hans højre hånd skal han dække dem, og med hans arm skal han beskytte dem.

{5:17} han træffer ham hans jalousi komplet rustninger, og gøre væsenet sit våben for hævn af hans fjender.

{5:18} han sætter på retfærdighed som en brynje, og True dom i stedet for en hjelm.

{5:19} han træffer hellighed for en uovervindelig skjold.

{5:20} sin alvorlige vrede skal han skærpe for et sværd, og verden skal kæmpe med ham mod de uklogt.

{5:21} så skal de rigtige sigter tordenkiler gå i udlandet; og fra skyerne, fra et godt trukket bue, de skal flyve til mærket.

{5:22} og hagl fuld af vrede afgives som ud af en sten bue, og vandet i havet skal rase imod dem, og oversvømmelserne skal grusomt drukne dem.

{5:23} ja, en mægtig vind skal stå op imod dem, og som en storm skal blæse dem væk: således ugudelighed skal lå affald hele jorden, og håndtering af syge skal vælte troner af den mægtige.

{6:1} hør derfor, O i konger og forstå; lære, i, at være dommere af jordens ender.

{6:2} give øre, i, som regel folk, og herlighed i den lang række nationer.

{6:3} for magt er givet dem af Herren og suveræniteten fra den højeste, der skal prøve dine værker, og søge dine rådgivere.

{6:4} fordi bliver ministre af sit rige, i har ikke bedømt rigtigt, holdt loven, heller ikke gik efter den Råd af Gud;

{6:5} grueligt og hurtigt skal han komme over dig: for en skarp dom skal være for dem at være i høje steder.

{6:6} for barmhjertighed vil snart benåde den ringeste: men mægtige mænd skal være vældigt plagede.

{6:7} for han, der er herre over alle skal frygte intet menneske person, ej heller skal han stå i ærefrygt for enhver mand storhed: for han har gjort de små og store og careth for alle ens.

{6:8} men en øm retssag skal komme over den mægtige.

{6:9} jer derfor, O konger, taler jeg, der i kan lære visdom, og ikke falder væk.

{6:10} for de, der holder hellighed holily skal blive dømt hellige: og de, der har lært sådan noget finder hvad at besvare.

{6:11} indstille derfor din hengivenhed ved mit ord;

Visdom side 588

ønske dem, og jer skal instrueres.

{6:12} visdom er herligt, og aldrig fadeth væk: Ja,
Hun er let ses af dem, der elsker hende, og fundet af som
Søg hende.

{6:13} hun preventeth dem at ønske hende, i at gøre
selv først kendt dem.

{6:14} der søger hende tidligt har ingen stor
travail: for han skal finde hendes siddende på sin dør.

{6:15} at tænke derfor er til hende perfektion af
visdom: og den, der watcheth for hende skal hurtigt
uden pleje.

{6:16} er for hun gaar om søger som værd at
hende, sheweth sig positivt til dem på måder, og
meeteth dem i hver tanke.

{6:17} for meget sandt begyndelsen af hende er ønske om
disciplin; og pleje af disciplin er kærlighed;

{6:18} og kærlighed er at føre hendes love; og det giver
agt på hendes love er forsikringen om uforgængelighed;

{6:19} og uforgængelighed gjør os nær til Gud:

{6:20} derfor ønske om visdom tilvejebringer en
Kongerige.

{6:21} hvis jeres glæde skal derefter i troner og sceptres, O
Ye konger af mennesker, ære visdom, at ye kan regere
i al evighed.

{6:22} visdom, hvad hun er, og hvordan hun kom op,
Jeg vil fortælle dig, og vil ikke skjule mysterier fra dig:, men
vil søge hende ud fra begyndelsen af hendes Fødselskirken, og
bringe viden om hende i lys, og vil ikke passere over
sandheden.

{6:23} heller ikke vil jeg gå med forbrugende misundelse; for
sådan en
manden har intet fællesskab med visdom.

{6:24} men væld af kloge er velfærd den
verden: og en klog konge er opretholdelsen af folket.

{6:25} modtager derfor instruktion gennem mit ord,
og det skal gøre dig godt.

{7:1} jeg selv også er en dødelig mand, gerne til alle, og den
afkom af ham, der blev først foretaget af jorden,

{7:2} og i min moders liv var formet til at være
kød i gang ti måneder, bliver komprimeret i blod,
af frø af mand, og den glæde, der fulgte med søvn.

{7:3} og da jeg blev født, jeg trak luften fælles og faldt på jorden, som er af samme art, og først stemme, som jeg ytrede græd, som alle andre gør.

{7:4} jeg blev plejet i swaddling tøj, og der med cares.

{7:5} for der er ingen konge, der havde andre enhver begyndelse fødsel.

{7:6} for alle mænd har én indgang til livet og lignende gå ud.

{7:7} Derfor bad jeg, og forståelse blev givet mig: Jeg påkaldte Gud, og ånd af visdom kom til mig.

{7:8} jeg foretrak hende før sceptres og troner, og agtet rigdomme intet i sammenligning af hende.

{7:9} sammenlignet hverken jeg hende nogen ædle sten, fordi alle guld for hende er som en lille sand, og sølv regnes som ler før hende.

{7:10} jeg elskede hende over sundhed og skønhed, og valgte at har hende i stedet for lys: til lys der kommer fra hende aldrig gaar.

{7:11} alle gode ting sammen kom til mig med hende, og utallige rigdomme i hendes hænder.

{7:12} og jeg jublede i dem alle, fordi visdom gaar før dem: og jeg vidste ikke, at hun var mor til dem.

{7:13} jeg lærte flittigt, og gøre kommunikere hende rigeligt: jeg ikke skjule sin rigdom.

{7:14} for hun er en skat til menneskene, som aldrig faileth: som de, der bruger bliver venner af Gud, at være ros til de gaver, der kommer fra læring.

{7:15} Gud har givet mig ordet som jeg ville, og at forestille sig som er møde for de ting, der er givet mig: fordi Det er ham, der fører til visdom, og directeth kloge.

{7:16} for i hans hånd er både vi og vores ord; alle visdom også, og viden om udførelse.

{7:17} for han har givet mig visse viden om den ting, der nemlig, at vide, hvordan verden var lavet, og drift af elementerne:

{7:18} begyndelse, slutning og midt i gange: den ændringer af drejning af solen, og ændring af

sæsoner:

{7:19} kredsløb i år, og positioner af stjerner:

{7:20} naturens levende væsener, og Furier af

vilde dyr: vold af vind og tanker af

mænd: mangfoldighed af planter og rødder dyder:

{7:21} og alle sådanne ting som er hemmelig eller manifest, dem jeg kender.

{7:22} for visdom, der er arbejdstager af alle ting,

lært mig: for i hende er en forståelse ånd hellige, en

eneste, manifold, subtil, livlig, clear, ubesmittet, glatte, ikke

underlagt hurt, kærlige det, der er god hurtig, som

kan ikke være letted, klar til at gøre godt,

{7:23} form til mand, standhaftige, sure, fri for pleje,

har al magt, føre tilsyn med alle ting, og gå gennem

alle forståelse, ren, og de fleste subtil, spiritus.

{7:24} for visdom er mere bevægelige end enhver bevægelse:
hun

torskekrigen og gaar gennem alle ting på grund af hende

Pureness.

{7:25} for hun er et pust af magt af Gud, og en

ren indflydelse flyder fra herlighed af almægtige:
Derfor kan ingen besmittet ting falder ind i hende.

Side 589 visdom

{7:26} for hun er lysstyrken af den evige lys,
den uplettet spejl af Guds kraft, og billedet af
hans godhed.

{7:27} og bliver men en, hun kan gøre alle ting: og
tilbage i sig selv, hun gjør alt nyt: og i alle
aldre indgå hellige sjæle, hun gjør dem venner af
Gud, og profeter.

{7:28} for Gud elsker ingen men ham, der bor med
visdom.

{7:29} for hun er smukkere end solen, og over
alle ordre af stjerner: sammenlignes med lyset, hun er
fundet før det.

{7:30} for efter denne kommer nat: men vice skal ikke
sejre mod visdom.

{8:1} visdom reacheth fra den ene ende til den anden bravt:
og sødt doth hun bestille alle tingene.

{8:2} jeg elskede hende, og søgte hende ud fra min ungdom, jeg

ønskede at gøre hende min ægtefælle og jeg var en elsker af hende

skønhed.

{8:3} i, at hun er fortrolig med Gud, hun magnifieth

hendes adel: Ja, Herrens af alle ting selv elskede hende.

{8:4} for hun er indviet i mysterier af viden

af Gud, og en elsker af hans værker.

{8:5} Hvis rigdom være en besiddelse at ønske i dette liv;

Hvad er rigere end visdom, som øver alle ting?

{8:6} og hvis forsigtighed arbejde; Hvem af alle, der er en mere snedige håndværker end hun?

{8:7} og hvis en mand elsker retfærdighed hendes arbejdsindsats er

dyder: for hun lærer mådehold og forsigtighed, retfærdighed og fortitude: der er sådanne ting, som da kan intet har mere rentable i deres liv.

{8:8}, hvis en mand ønske meget erfaring, hun kender ting af gamle og conjectureth rigtigt, hvad der kommer: hun ved subtilities af taler og kan udlægge mørke sætninger: hun foreseeeth tegn og undere og begivenheder sæsoner og gange.

{8:9} derfor jeg agtede at tage hende til mig at leve med mig at vide, at hun ville være en rådgiver om gode ting, og en komfort i cares og sorg.

{8:10} for hendes skyld har jeg skøn blandt de mængden og ære med ældsterne, selvom jeg er ung.

{8:11} jeg skal findes i en hurtig indbildskhed i dommen, og skal beundres i synet af store mænd.

{8:12} når jeg holde min tunge, de skal bide min fritid, og når jeg taler, de skal give god øre til mig:

Hvis jeg taler meget, skal de lægge deres hænder på deres mund.

{8:13} desuden ved hjælp af hende jeg indhenter udødelighed, og at forlade bag mig en evig memorial til dem, der kommer efter mig.

{8:14} jeg skal sætte folk i orden, og nationerne skal være underlagt til mig.

{8:15} forfærdelig tyranner skal være bange, når de gør, men høre af mig; Jeg skal være fundet god blandt mængden, og tapre i krig.

{8:16} efter jeg er kommet ind i mit hus, jeg vil hvile

selv med hende: for hendes samtale har ingen bitterhed; og for at leve med hende har ingen sorg, men munterhed og glæde.

{8:17} nu da jeg behandlede disse ting i mig selv, og grundede dem i mit hjerte, hvordan at være allieret til visdom er udødelighed;

{8:18} og stor glæde det er at have hendes venskab; og i værker af hendes hænder er uendelige rigdomme; og i den udøvelsen af konference med hende, forsigtighed; og i at tale med hende, en god betænkning; Jeg gik om søger sådan skal du tage hende til mig.

{8:19} for jeg var en vittig barn, og havde en god ånd.

{8:20} ja snarere at være god, jeg kom ind i en krop uberørt.

{8:21} alligevel, når jeg opfattet, at jeg ikke kunne ellers få hende, bortset fra Gud gav hendes mig; og det var et punkt af visdom også at vide, hvis gave hun var; Jeg bad til Herren, og Capua ham, og med hele min hjerte jeg sagde,

{9:1} O Gud af mine fædre, og Lord of mercy, der har

gjort alle ting med dit ord,

{9:2} og ordineret mand gennem din visdom, at han bør have herredømme over de skabninger, som du har gjort,

{9:3} og Bestil verden ifølge egenkapital og retfærdighed, og fældede dom med en opretstående hjerte:

{9:4} give mig visdom, der sidder ved din trone; og

Afvis mig ikke blandt dine børn:

{9:5} for jeg din tjener og søn af din tjenerinde er en svage person, og om kort tid, og for ung til den forståelse af dommen og love.

{9:6} for selvom en mand være aldrig så perfekt blandt de børn af mænd, men hvis din visdom ikke være med ham, skal han

betragtes intet.

{9:7} du har valgt mig til at være konge af dit folk, og en dommer fra thy sønner og døtre:

{9:8} du har befalet mig at bygge et tempel ved

Thy hellige mount, og et alter i byen hvori du

dwellest, en lighed til det hellige Tabernakel, som du

har beredt fra begyndelsen.

{9:9} og visdom var med dig: der kender thy virker, og var til stede når du påkaldte verden, og vidste hvad var acceptabelt i dine øjne og lige i thy befalinger.

{9:10} O sende hende ud af thy hellige himlene, og fra den tronen af din herlighed, der er til stede hun kan arbejde med mig, at jeg kan vide, hvad er glædeligt for dig.

{9:11} for hun kender og understandeth alle ting, og Hun leder mig nøgternt i mine gøremål, og bevare mig i

Visdom side 590

hendes magt.

{9:12} så skal mit anlæg være acceptabel, og derefter skal jeg bedømme dit folk retfærdigt, og blive værdig til at sidde min fars sæde.

{9:13} for hvad mand er han, der kan vide råd Gud? eller der kan tænke hvad Herrens vilje er?

{9:14} for tanker af dødelige mænd er elendige, og vores enheder er men usikker.

{9:15} for den forgængelige krop presseth ned sjælen,

og den jordiske Tabernakel weighth ned sindet,
museth på mange ting.

{9:16} og næppe gøre vi gætte rigtigt på ting, der er
på jorden, og med arbejdskraft finder vi de ting, der er
foran os: men de ting, som er i himlen, der har
søgte?

{9:17} og din advokat, hvem hath kendt, medmindre du
give visdom, og send din hellige ånd fra oven?

{9:18} for så måder for dem, der levede på jorden
blev reformeret, og mænd blev undervist i de ting, der er
Fryd dig, og blev frelst gennem visdom.

{10:1} hun bevaret den første dannet far til verden,
der blev lavet alene, og bragte ham ud af sit fald,

{10:2} og gav ham magt til at udelukke alle ting.

{10:3} men hvornår de uretfærdige gik fra hende i
hans vrede, han omkom også i raseri hvormed han
myrdede sin bror.

{10:4} for hvis forårsage jorden bliver druknet med den
oversvømmelse, visdom igen bevaret det, og instrueret løbet af
retfærdige i et stykke træ af ringe værdi.

{10:5} desuden nationer i deres ugudelige sammensværgelse at være forvirret, hun fandt ud af retfærdige, og bevarede ham skyldfri for Gud, og holdt ham stærk mod hans bud medfølelse mod hans søn.

{10:6} når de ugudelige omkom, hun leverede den retfærdig mand, som flygtede fra den brand, der faldt ned på de fem byer.

{10:7} Hvis ondskab selv den dag i dag affaldet jord at smoketh er et vidnesbyrd, og planter bærer frugt der aldrig kommer til modenhed: og en stående søjle af salt er en monument af en ikke-troende sjæl.

{10:8} for om ikke visdom, de gat ikke kun denne ondt, at de vidste ikke de ting, som var gode; Men også venstre bag dem til verden et mindesmærke for deres dumhed: så i de ting, hvori de fornærmede de kunne ikke så meget som blive skjult.

{10:9} rut visdom leveret fra smerte de, der deltog på hende.

{10:10} når retfærdige flygtede fra sin bror vrede

hun guided ham i højre stier, robede ham riget af Gud, og gav ham viden om hellige ting, gjorde ham rig på hans rejser, og ganget med frugten af hans arbejde.

{10:11} i begærlighed som undertrykte ham hun stod af ham og gjorde ham rig.

{10:12} hun forsvarede ham fra hans fjender, og holdt ham sikkert fra dem, der lå på lur, og i en øm konflikt Hun gav ham sejren; så han kunne vide at godhed er stærkere end alle.

{10:13} når retfærdige var solgt, hun svigtede ham ikke, men leveret ham fra synd: hun gik med ham ind i pit,

{10:14} og forlod ham ikke i obligationer, indtil hun bragte ham scepter i Kongeriget, og kraft imod dem, der undertrykt ham: for dem, der havde anklaget ham, hun robede dem for at være løgnere, og gav ham evig herlighed.

{10:15} hun leverede den retfærdige mennesker og uden skyld frø fra den nation, der undertrykte dem.

{10:16} hun indgås sjæl af tjener den Herren og modstod frygtelige konger i undere og tegn;

{10:17} gengives til retfærdiges belønning af deres arbejdsindsats, guidede dem i en fantastisk måde, og var dem til et dække af dagen, og en lys af stjerner i natten sæson;

{10:18} bragte dem gennem det Røde Hav, og førte dem gennem meget vand:

{10:19} men hun druknede deres fjender, og kastede dem op ud af bunden af dybet.

{10:20} derfor retfærdige forkælet de ugudelige, og rost thy hellige navn, O Herre, og forstørret med en overenskomst din hånd, der kæmpede for dem.

{10:21} for visdom åbnet munden af den stumme, og lavet tunger af dem, der ikke kan tale veltalende.

{11:1} hun trivedes deres værker i hånden af Helligånden Profeten.

{11:2} de gik gennem ørkenen, som ikke var beboet, og slog telte op på steder, hvor der lå ingen måde.

{11:3} de stod mod deres fjender, og var hævnnet på deres fjender.

{11:4} når de var tørstig, de kaldte på dig, og vand blev givet dem ud af flinty rock, og deres tørst var slukket af den hårde sten.

{11:5} for deres fjender blev straffet af hvilke ting, af det samme blev de deres behov nydt.

{11:6} for i stedet for i en evig rindende flod urolige med beskidt blod,

{11:7} for et manifest bebrejdelse af befalingen, hvorved spædbørn blev slået ihjel, du gav dem.

overflod af vand på en måde, som de håbede ikke for:

{11:8} erklæring af at tørsten og derefter hvordan du havde straffet deres modstandere.

{11:9} for hvornår de blev forsøgt omend men i nåde

Side 591 visdom

revsede, vidste de hvordan de ugudelige blev bedømt i vrede og plagede, tørster på en anden måde end den bare.

{11:10} for disse du formane og prøve, som en far: men den anden, som en svær konge, du fordømmer og straffe.

{11:11} uanset om de var fraværende eller nuværende, de var

ængerlig ens.

{11:12} for en dobbelt sorg kom over dem, og en stønnede til erindring om ting tidligere.

{11:13} for hvornår de hørt af deres egen straffe den anden for at blive nydt, de havde nogle følelse af Herren.

{11:14} for hvem de respekteres med foragt, når han længe før blev kastet på støbning frem af den spædbørn, ham i sidste ende, da de så hvad skete, de beundrede.

{11:15}, men de tåbelige enheder om deres ugudelighed, hvormed at blive bedraget de tilbad slanger blottet for grund og modbydelige bæster, du sende et væld af urimeligt dyr på dem om hævn;

{11:16} at de måske ved, at midlerne en mand synder, ved at det samme også skal han straffes.

{11:17} til thy almægtige hånd, der gjorde en verden af sagen uden form, ønskede betyder ikke at sende blandt dem. et væld af bjørne eller hård løver,

{11:18} eller ukendt vilde rovdyr, fuld af raseri, nyligt oprettet, udånding en fyrig damptryk, eller beskidte dufte

af spredte røg, eller skyde forfærdelig funkler ud af deres øjne:

{11:19} regionaldomstolen ikke kun skade kan afsende dem. på én gang, men også det forfærdelige syn aldeles ødelægge dem.

{11:20} ja, og uden disse kan de er faldet ned med en blast, bliver forfulgt af hævn, og spredt i udlandet gennem pust af thy magt: men du har bestilt alt i foranstaltning og antal og vægt.

{11:21} tidspunkter for du kan forkynde din stor styrke på alle Hvornår du vil.; og hvem kan modstå thine magt arm?

{11:22} i hele verden for dig er som en lille korn af balance, ja, som en dråbe af om morgenen dug, falder på jorden.

{11:23} men du har barmhjertighed med alle; for du kan gøre alle ting, og vinkest på synder af mænd, fordi de bør ændre.

{11:24} for du elsker alle de ting, der er, og afskyr ingenting, som du har gjort: for aldrig wouldest

du har gjort noget, hvis du havde hadede det.

{11:25} og hvordan kunne nogen ting har udholdt, hvis det havde

ikke været din vilje? eller blevet bevaret, hvis ikke kaldt dig?

{11:26} men du sparest alt: for de er dit, O Herre,

du elsker af sjæle.

{12:1} for thine ubestikkelig ånd er i alle ting.

{12:2} derfor chastenest du dem af lidt og lidt

at fornærme, og warnest dem ved at sætte dem

erindring, hvori de har fornærmet, at forlade deres

ugudelighed de kan tro på dig, O Herre.

{12:3}, for det var din vilje til at ødelægge af hænderne på vores

fædre begge de gamle indbyggere i thy hellige land,

{12:4} hvem du hatedst for at gøre mest modbydelige værker

af hekseri og ugudelige ofre;

{12:5} og også disse hensynsløse mordere af børn,

og devourers af mands kød og blod, fester

{12:6} med deres præster ud af deres midte af deres

afgudsdyrkende mandskab, og forældre, der dræbte med deres egen

hænder sjæle nødlidende til hjælp:

{12:7}, jorden, som du esteemedst frem for alt anden, kan modtage en værdig koloni af Guds børn.

{12:8} alligevel selv disse du sparede som mænd, og send hvepse, forløberne for din vært, at ødelægge dem. af lidt og lidt.

{12:9} ikke at du var ude af stand til at bringe de ugudelige under hånden af retfærdige i slaget, eller at ødelægge dem. på én gang med grusom dyr, eller med et groft ord:

{12:10} men udfører dine straffedomme over dem efter lidt og lidt, du gav dem placere af omvendelse, ikke er uvidende, at de var en uartig generation, og at deres ondskab blev avlet i dem, og at deres cogitation ville aldrig ændres.

{12:11} for det var en cursed frø fra begyndelsen; hverken du af frygt for enhver mand give dem benådning for disse ting, hvori de syndet.

{12:12} for hvem vil sige, hvad har du gjort? eller der skal kunne modstå thy dom? eller der skal beskyjde dig for de nationer, der fortages, hvem du gjort? eller der skal kommer til at stå imod dig, at være hævn den

uretfærdige mænd?

{12:13} for hverken er der nogen Gud, men du, at careth for alle, til hvem du kunne forkynde, at thy dom ikke er unright.

{12:14} hverken skal konge eller tyran være i stand til at sætte sit ansigt

mod dig for nogen, hvem du har straffet.

{12:15} Forsomuch så som du er retfærdige dig selv, du orderest alle tingene retfærdigt: tænker det ikke behageligt med din magt at fordømme ham, som ikke har fortjent at være straffet.

{12:16} for thy magt er begyndelsen af retfærdighed, og fordi du er Herren af alle, det gør dig at være nådig for alle.

{12:17} for når mænd ikke vil tro, at du er af en fuld magt, du gør din styrke, og blandt dem der ved det du makest deres dristighed manifest.

{12:18} men du mestrer din kraft, dømmes med egenkapital, og orderest os med stor tjeneste: for du kan bruge magt, når du vil..

Visdom side 592

{12:19} men af sådanne værker har du lært dit folk der bare manden bør være barmhjertig, og har gjort thy børn skal være af en god håb, du skænker omvendelse for synder.

{12:20} hvis du straffe fjender af thy børn, og de dømte til døden, med en sådan overvejelser, give dem tid og sted, hvorved de kunne blive udfriet fra deres ondskab:

{12:21} med hvor stor omtanke du dømme Thine egne sønner, for hvis fædre du har svoret, og lavet pagter af gode løfter?

{12:22} derfor, mens du forbryder tugte os, du scourgest vores fjender tusind gange mere i hensigten at når vi bedømme, bør vi nøje tænke på thy godhed, og hvornår vi selv er dømt, vi skal Se for nåde.

{12:23} derfor, mens mænd har levet dissolutely og uretfærdigt, du har plaget dem med deres egen vederstyggeligheder.

{12:24} for de gik på afveje meget langt i måder af fejl, og holdt dem for guderne, der selv blandt dyr deres fjender var foragtet, bliver snydt, som børn af ingen forståelse.

{12:25} derfor til dem, at børn uden den Brug af fornuften, du sender en dom at håne dem.

{12:26} men de, der ikke ville være reformeret ved at rettelse, hvori han dallied med dem, må føle en Dom værdig af Gud.

{12:27} til, se, for hvilke ting de grudged, når de blev straffet, det vil sige til dem, som de troede at være guder; [nu] straffes i dem, da de så det, de anerkendte ham til at være den sande Gud, hvem før de nægtede for at vide: og derfor kom ekstreme forbandelse over dem.

{13:1} sikkert forgæves er alle mænd af natur, der er uvidende om Gud, og kunne ikke ud af de gode ting, ses ved ham, der er: hverken ved at overveje værker de erkender workmaster;

{13:2} men anses for brand, eller vinden eller swift luften, eller

cirklen af stjerner, eller den voldelige vand eller lys
himlen, at være de guder, der styrer verden.

{13:3} med hvis skønhed, hvis de bliver glade for tog
dem til at blive guder; Lad dem vide, hvor meget bedre Herren
af dem er: for det første forfatter til skønhed har skabt dem.

{13:4} men hvis de var forbavset over deres magt og
dyd, lad dem forstå af dem, hvor meget mægtigere han
der er gjort dem.

{13:5} for storhed og skønhed af skabninger
proportionably er maker af dem set.

{13:6} men alligevel for dette, er de mindre skylden: for
de tages til følge fejle, søger Gud, og som ønsker at finde
ham.

{13:7} for at være fortrolige i hans værker de søge ham
flittigt, og mener, at deres syn: fordi tingene er
smukke der er set.

{13:8} men er ej heller de til at blive benådet.

{13:9} for hvis de var i stand til at vide så meget, at de
kunne tage sigte på verden; Hvordan har de ikke tidligere
fundet ud af det

Herren heraf?

{13:10} men elendige er de, og i døde ting er deres håber, der kalder dem guder, som er værker af mænds hænder, guld og sølv, til at forkynde kunst i, og ligheder i bæster, eller en god for ingenting, arbejdet i en gammel sten hånd.

{13:11} nu tømmer, felleth træ, efter han har savet ned i et træ mødes til formålet, og taget off alle de bark dygtigt rundt om, og har udvirket det smukt, og lavet et fartøj dertil egnet til service af mandens liv;

{13:12} og efter at have tilbragt nægte hans arbejde at klæde hans kød, hath fyldt sig;

{13:13} og tager de meget nægte blandt dem, som serveres til ingen nytte, at være et kroget stykke træ, og fuld af knob, har skåret det flittigt, når han ikke havde andet at gøre, og dannede den ved dygtighed af hans forståelse og gammeldags det til billedet af et menneske;

{13:14} eller gjorde det som nogle modbydelige udyret, om det over

med vermilion og maling farve det rødt, og

dækker hver plet deri;

{13:15} og da han havde gjort en bekvem plads til det,

sæt den i en væg, og gjorde det hurtigt med jern:

{13:16} for han nævnt det, ikke kunne det falde,

vel vidende at det var ude af stand til at hjælpe sig selv; for det er et billede,

og har brug for hjælp:

{13:17} derefter gør han bøn for sine varer, for hans kone

og børn, og er ikke flove over at tale til dem, der har

ingen liv.

{13:18} for sundhed han kalder på, at der er svage: for

liv prayeth, som er død; for støtte ydmygt beseecheth

det, der har mindst middel til at hjælpe: og for en god rejse

Han beder om det, der ikke kan sætte en fod frem:

{13:19} og for at opnå og få, og for god succes

hans hænder, beder evne til at gøre for ham, der er mest i stand

for at gøre nogen ting.

{14:1} igen, man forbereder sig til at sejle, og om at

passerer gennem de raser bølger, kalder på et stykke træ

mere råddent end det fartøj, der carrieth ham.

{14:2} for sandelig ønske om vinding udtænkt, og den håndværker byggede det ved sin dygtighed.

{14:3} men thy providence, O Fader, regerer det: for du har gjort en måde i havet, og en sikker sti i den bølger;

{14:4} Shewing, som du kan gemme fra alle fare: Ja, Selvom en mand gik til søs uden kunst.

{14:5} alligevel du wouldest ikke der værker af Thy visdom skal være inaktiv, og derfor gøre mænd begår deres liv til et lille stykke af træ, og passerer ru

Side 593 visdom

havet i en svag fartøj er gemt.

{14:6} for i gamle tid også, når de stolte giganter omkom, håbet om at verden styres af din hånd undslap i en svag fartøj, og venstre til alle aldre en frø af generation.

{14:7} for velsignet er træ hvorved retfærdighed kommer.

{14:8}, men at der er gjort med hænder er bandede, som

godt det, som han, der gjorde den: han, fordi han gjorde det; og det,

fordi at være forgængelige, blev det kaldt Gud.

{14:9} for de ugudelige og hans ugudelighed er begge ens hadefulde til Gud.

{14:10} for det, der er lavet skal straffes sammen med ham, der gjorde det.

{14:11} Derfor selv efter afguder af ikke-jøderne skal der være en visitation: fordi i skabning af Gud de er blevet en vederstyggelighed, og stumblingblocks til sjælene af mænd, og en snare for fødderne af de uklogt.

{14:12} for udformningen af idoler var i begyndelsen af spirituelle utugt, og opfindelsen af dem de korrupsion af liv.

{14:13} for hverken var de fra begyndelsen, hverken de skal være for evigt.

{14:14} for ved mænd forgæves herlighed de indgæet den verden, og derfor skal de kommer snart til ophør.

{14:15} for en far plaget med utidig sorg,

Når han har lavet et billede af sit barn snart taget væk,

nu hædret ham som en Gud, som dengang var en død mand, og leveret til dem, der var under ham ceremonier og ofre.

{14:16} således i processen i gang en ugudelige skik vokset stærkt blev holdt som en lov, og gudebilleder var tilbedt af befalinger af konger.

{14:17} som mænd kunne ikke ære i tilstedeværelse, fordi de boede langt væk, tog de forfalskning af hans Visage fra langt, og hvem har lavet en udtrykkelige billede af en konge

de hædret, til slutningen af dette deres forwardness de kunne smigre ham, der var fraværende, som om han var til stede.

{14:18} også den enestående omhu af kunststykke gjorde hjælpe for at sætte frem den uvidende til mere overtro.

{14:19} for han tages til følge villig til at behage en i myndighed, tvunget alle sine evner til at gøre ligheden af den bedste mode.

{14:20} og så lang, lokkede af nåde den arbejde, tog ham nu for en Gud, som var lidt før, men hædret.

{14:21} og det var en lejlighed til at vildlede verden:
for mænd, der betjener enten ulykke eller tyranni, tilskrive til
sten og lagre den incommunicable navn.

{14:22} desuden var dette ikke nok for dem, at de
begået en fejl i viden om Gud; Men mens de boede i
den store krig i uvidenhed, de så store plager kaldet
de fred.

{14:23} for mens de dræbte deres børn i ofre,
eller anvendte hemmelige ceremonier, eller lavet revellings af
mærkelige
ritualer;

{14:24} de holdt hverken liv eller ægteskaber længere
ubesmattet: men enten en, dræbte en anden traiterosly, eller
bedrøvet ham af utroskab.

{14:25} så, der herskede i alle mænd uden
undtagelse blod, drab, tyveri og forstillelse,
korruption, utroskab, dagen, mened,

{14:26} Disquieting af gode mænd, glemsomhed af god
sving, tilsmudsning af sjæle, ændring af form, lidelse i
ægteskaber, utroskab og skamløse urenhed.

{14:27} for tilbede idoler ikke at blive navngivet er
begyndelsen, årsagen og slutningen af alt ondt.

{14:28} for enten de er gale, når de blive glædelig, eller
profetere løgne, eller live uretfærdigt, eller andet let afsvor
selv.

{14:29} for således som deres tillid er i idoler, som har
ingen liv; selv om de sværger falsk, men ser de ikke for at være
ondt.

{14:30} howbeit for begge årsager skal de være retfærdigt
straffet: både fordi de tænkte ikke godt af Gud, at give
agt idoler, og også uretfærdigt svor i bedrag, foragte
hellighed.

{14:31} for det ikke er magt af dem hvem de
sværger: men det er bare hævn af syndere, der punisheth
altid den strafbare handling af de ugudelige.

{15:1}, men du, O Gud, er nådig og sande,
langmodighed, og i barmhjertighed bestilling af alle ting,
{15:2}, for hvis vi synder, vi er thine, vel vidende, din magt:
men vi vil ikke synde, vel vidende at vi tælles thine.

{15:3} for at kende dig er perfekte retfærdighed: Ja, til

ved din magt er roden til udødelighed.

{15:4} for hverken gjorde drilagtig opfindelsen af mænd
bedrage os, og heller ikke et billede, plettet med dykkere
farver, den

malerens frugtesløse arbejdskraft;

{15:5} synet heraf enticeth fjolser til begær efter det,
og så de ønsker form af en død billede, der har nr.
ånde.

{15:6} både de, der gør dem, de, der ønsker dem,
og de, der tilbeder dem, er elskere af onde ting, og
Det er værd at have sådanne ting til at stole på.

{15:7} for potter, fashioneth temperering blød jord,
ethvert fartøj med meget arbejdskraft for vores service: Ja, af
de

samme ler han gjør begge de fartøjer, der tjener til ren
anvendelser, og ligeledes også alle som tjene det modsatte:
men

Hvad er brugen af enten form, er potter, selv dommer.

{15:8} og ansætte sin arbejdsindsats lewdly, han gjør en
forgæves Gud af de samme ler, selv han, som lidt før var
lavet af jorden selv, og inden for et stykke tid efter

tilbage til det samme, ud, når hans liv, som var lånt ham

Visdom side 594

kræves.

{15:9} trods hans omsorg er, ikke at han skal have meget arbejdskraft, eller at hans liv er kort: men striveth til excel

guldsmede og sølvmede, og endeavoureth at gøre som arbejderne i messing, og counteth det hans herlighed at gøre falske ting.

{15:10} hans hjerte er aske, hans håb er mere modbydelige end jorden, og hans liv af mindre værdi end ler:

{15:11} Forasmuch som han vidste ikke hans Maker, og ham der inspirerede ind i ham en aktiv sjæl, og åndede en levende ånd.

{15:12} men de tælles vores liv en tidsfordriv, og vores tid her et marked for få: for, siger de, vi skal være at få hver vej, selv om sig være af onde midler.

{15:13} for denne mand, der af jordiske anliggende gjør skørt fartøjer og gudebilleder, ved selv at fornærme først og fremmest andre.

{15:14} og alle fjenderne af dit folk, der holder dem i underkastelse, er mest tåbelige, og er mere ulykkelige end meget babes.

{15:15} for de tælles alle afguder af hedenske skal guder: som hverken har brug for øjne at se, eller næser til trække vejret, eller ører at høre, eller fingre hænder til at håndtere;

og med hensyn til deres fødder, de er langsomme til at gå.

{15:16} for mand lavet dem, og han, der lånte hans egen ånd gammeldags dem: men ingen mand kan gøre en Gud som til sig selv.

{15:17} for at være dødelig, han øver en død ting med Wicked hænder: for han er bedre end tingene som han worshipping: mens han boede engang, men de aldrig.

{15:18} ja, de tilbad de bæster, også der er mest hadefulde: for at blive sammenlignet sammen, nogle er værre end andre.

{15:19} er hverken de smukke, så meget som at være ønskes for bæster: men de gik uden ros

af Gud og hans velsignelse.

{16:1} derfor af lignende blev de straffet værdigt,
og af mængden af bæster pint.

{16:2} i stedet for som straf, beskæftiger sig allernådigst
med dit eget folk, du preparedst for dem kød i en
mærkelig smag, selv vagtler at vække deres appetit:

{16:3} i slutningen at de, som ønsker mad, måske for den
grimme synet af beasts sendt blandt dem lothe selv,
som de skal bør ønske; men disse lidelser armod
i et kort tidsrum, kan gøres delagtige i en mærkelig smag.

{16:4} for det var forudsætning, at den ved dem udøver
tyranni skulle komme armod, som de ikke kunne undgå:
men at disse bør det kun være robede hvordan deres fjender
var plaget.

{16:5} for da forfærdelig bidskhed af bæster kom
efter disse, og de omkom med svier af skæve
slinger, din vrede udholdt ikke for nogensinde:

{16:6} men de var urolige for en lille sæson, der
de kan være formanet, at have et tegn på frelsen, at sætte
dem i erindring om befalingen af thy lov.

{16:7} for han, der vendte sig mod det blev ikke gemt af de ting, som han så, men af dig, at kunst Frelseren af alle.

{16:8} og i denne du gjorde dine fjender bekende, at det er du der deliverest fra alt ondt:

{16:9} for dem bitings af græshopper og fluer dræbt, ej heller fandtes der nogen bod for deres liv: for de var værdige til at blive straffet af en sådan.

{16:10} men dine sønner ikke meget tænderne af giftige Dragons overvandt: thy mercy var nogensinde af dem, og helbredte dem.

{16:11} for de blev foreholdt, at de skulle Husk dine ord; og blev hurtigt gemt, at ikke faldende til dyb glemsomhed, kan de være konstant er opmærksom på din godhed.

{16:12} for det var hverken urt, eller milde plaister, som genoprettet dem til sundhed: men dit ord, O Herre, som læger alle ting.

{16:13} for du har magten over liv og død: du leadest til helvedes porte, og bringest igen.

{16:14} en mand faktisk killeth gennem hans ondskab: og den ånd, tilbage når det er gået frem, ikke; hverken sjælen modtaget op kommer igen.

{16:15}, men det er ikke muligt at undslippe din hånd.

{16:16} for de ugudelige, der nægtede for at kende dig, var pisket af styrken af din arm: med mærkelige regn, hagler og brusere, blev de forfulgt, at de kunne ikke undgå, og gennem ilden var de forbruges.

{16:17}, der er mest at være spekulerede på, ilden havde mere kraft i vandet, der quenched alle ting: for det verden kæmper for retfærdige.

{16:18} for engang flammen var afhjulpet, at det kan ikke brænde op de dyr, der blev sendt mod den ugudelige; Men selv kunne se og opfatte som de blev forfulgt med Guds dom.

{16:19} og på et andet tidspunkt det brænder selv i midt vand over kraften i brand, at det kan ødelægge de frugterne af en uretfærdig jord.

{16:20} i stedet til bekræftelse du feddest dit eget folk med engle mad, og sender dem fra himlen brød

rede uden deres arbejdskraft, at indhold hver mand
Delight, og acceptere, at enhver smag.

{16:21} for thy næring erklæret thy sødme til
dine børn, og servering til appetit af Æderen,
hærdet sig til hver mands smag.

{16:22} men sne og is udholdt ilden, og smeltet
ikke, at de kunne kende at ild brændende i hagl, og
funklende i regnvejr, ødelægge frugter af fjender.

{16:23} men dette igen selv glemmer sin egen styrke,

Side 595 visdom

at retfærdige kan blive næret.

{16:24} for den skabning, der tjener dig, hvem kunst den
Maker increaseth hans styrke mod den uretfærdige for
deres straf, og abateth hans styrke til gavn for
som sætter deres lid til dig.

{16:25} derfor blev selv da det ændret til alle
mode, og var lydig mod din nåde, der nourisheth alle
ting, efter ønske af dem, der havde behov for:

{16:26}, dine børn, O Herre, hvem du elsker,
måske ved, at det er ikke dyrkningen af frugter,

nourisheth mand:, men at det er dit ord, som frommes dem, der sætter deres lid til dig.

{16:27} for det, som ikke blev ødelagt af brand,

der opvarmes med en lille solstråle, snart smeltet væk:

{16:28} at det kunne være kendt, at vi skal forhindre den solen til at give dig tak, og på dayspring beder dig.

{16:29} for håbet om den utaknemlige skal smelte væk som om vinteren er hoar frost, og skal køre væk som urentable vand.

{17:1} for stor er dine straffedomme, og kan ikke være udtrykt: derfor unnurtured sjæle har begået en fejl.

{17:2} for Hvornår uretfærdige mænd menes at undertrykke den

helligt folk; de bliver lukket i deres huse, fangerne

i mørket, og lænkebunden med obligationer af en lang nat, lå

[der] forvist fra den evige providence.

{17:3} for mens de formodes for at ligge skjult i deres hemmelige

synder, de blev spredt under en mørke slør af glemsomhed,

at være frygteligt forbavset, og urolige med [mærkeligt]

genfærd.

{17:4} for hverken kan det hjørne, der holdt dem holde dem fra frygt: men lyde [fra farvande] falder ned lød om dem, og trist visioner syntes dem med tunge ansigtsudtryk.

{17:5} ingen effekt af branden kunne give dem lys: hverken kunne de lyse flammer af stjernerne udholde at lysne horrible night.

{17:6} kun syntes der dem en brand optændt af sig selv, meget forfærdelige: for at være meget bange, de troede de ting, som de så for at være værre end synet de så ikke.

{17:7} som for illusioner om kunst magick, de blev sat ned, og deres vaunting i visdom blev irettesat med skændsel.

{17:8} for de, der lovede at drive væk rædsler og problemer fra en syg sjæl, var syg selv af frygt, værdig til at blive Lo på.

{17:9} for selvom ingen frygtelige ting frygter dem; endnu at være bange med bæster der forbi, og hvæser af

slanger,

{17:10} de døde af frygt, tvivl om, at de så luften,
som kunne ingen side være undgået.

{17:11} for ugudelighed, fordømt af hendes egen vidne,
er meget forskræmt, og bliver presset med samvittighed, altid
forecasteth sørgelige ting.

{17:12} for frygt er intet andet end en forråde af den
succours og derfor offereth.

{17:13} og forventning, at blive mindre,
counteth uvidenhed mere end den årsag, som tilvejebringer
Pine.

{17:14} men de sover den samme søvn nat,
der var faktisk uacceptabelt, og som kom over dem.
ud af bunden af uundgåelige helvede,

{17:15} blev delvis misfornøjet med monstrøse åbenbaringerne,
og dels besvime, deres hjerte ikke dem: for en pludselig
frygt, og ikke så ud, kom over dem.

{17:16} så hvo der faldt var straitly

holdt, lukke op i et fængsel uden jernstænger,

{17:17} for om han var Agerdyrker, eller hyrde,

eller en arbejdsmand i feltet, var han overhalet og udholdt denne nødvendighed, som ikke kunne være undgået: for de var alle

bundet med en kæde af mørket.

{17:18} om det var en fløjtende vind, eller en melodios støj fra fugle blandt de sprede grene, eller en behagelig fald vand kører voldsomt,

{17:19} eller en forfærdelig lyd af sten kastet ned, eller en kørende, som ikke kunne ses af spring dyr, eller en brølende stemme mest grusomme vilde rovdyr eller en rebounding

ekko fra de hule bjerge; disse ting gjorde dem til dåne for frygt.

{17:20} for hele verden skinnede med klart lys, og ingen blev forhindret i deres arbejdskraft:

{17:21} over dem kun blev spredt en tung aften, en billede af det mørke, som bagefter skal modtage dem: men alligevel blev de til sig selv mere alvorlig end i mørket.

{18:1} alligevel thy helgener havde et meget stort lys, Hvis stemme de høre, og ikke at se deres form,

fordi de også ikke havde lidt de samme ting, de optalt dem glade.

{18:2}, men for at de gjorde ikke ondt dem nu, hvoraf de havde været forurettet, før de takkede dem, og formilde dem undskyld, at de havde været fjender.

{18:3} i stedet til bekræftelse du gav dem en brændende søjle af brand, både at være en guide for den ukendte rejse, og en harmløs solen til at underholde dem hæderligt.

{18:4} for de var værdige til at blive berøvet lys og fængslet i mørket, der havde holdt dine sønner kæft, ved Hvem uncorrupt lyset af loven var at blive givet verden.

{18:5} og hvornår de havde bestemt til at dræbe babes af hellige, et barn bliver kastet tilbage, og gemt, til irrettesætte dem, du tookest væk mængden af deres børn og destroyedst dem helt i en mægtig vand.

{18:6} nat. var vore fædre, certificeret når, der sikkert at vide til hvad eder havde de givet

Visdom side 596

tiltro, de kan bagefter være af god juble.

{18:7}, så dit folk blev accepteret både frelse af de retfærdige, og ødelæggelse af fjender.

{18:8} til hvormed du straffe vores modstandere, af det samme du herliggøre os, hvem du havde kaldet.

{18:9} for de retfærdiggjorte børn af gode mænd gjorde ofre hemmeligt, og med et samtykke lavet en hellig lov, at hellige bør være som delagtige i den samme gode og onde, fædrene nu synger ud sange af ros.

{18:10} men på anden siden der lød et dårligt Ifølge cry af fjender, og en beklagelig støj var udført i udlandet for børn, der var fortrød.

{18:11} master og tjeneren blev straffet efter én måde; og som da kongen, så led fælles person.

{18:12}, så havde de alle sammen utallige døde med en slags død; heller ikke var tilstrækkeligt til at begrave levende dem: for et øjeblik den ædleste afkom af dem var ødelagt.

{18:13} for der henviser til, at de ikke ville tro noget af grund af enchantments; efter ødelæggelsen af den

førstefødte, de anerkendte dette folk til at være sønner af Gud.

{18:14} for mens alle tingene var i rolige stilhed, og nat var midt i hendes hurtig kursus,

{18:15} thine almægtige word sprang ned fra himlen ud af din kongelige trone, som en hård mand krig ind midt en jord af ødelæggelse,

{18:16} og bragt dit uskrømtet befaling som en skarpe sværd og stående op fyldt alle ting med døden; og det rørte himlen, men det stod på jorden.

{18:17} derefter pludselig visioner af frygtelige drømme plaget dem ondt, og rædsler kom over dem rumligt for.

{18:18} og en kastet her, og en anden der, halvdelen døde, robede årsagen til hans død.

{18:19} for de drømme, der plagede dem gjorde foreshew dette, at de skulle omkomme, og ikke vide, hvorfor de var plaget.

{18:20} ja, smagning af død rørt retfærdige også, og der var en ødelæggelse af mange i den

ørkenen: men vrede udholdt ikke længe.

{18:21} så de skyldfri mand lavet hastværk, og stod frem til at forsvare dem; og bringe hans skjold ordentlig ministeriet, endda bøn og sonoffer for røgelse, satte sig imod vrede og så bragte den katastrofe til ophør, at erklære, at han var din tjener.

{18:22} så han overvandt destroyer, ikke med styrke af kroppen, og heller ikke med våbenmagt, men med et ord dæmpet ham

der straffes, eder og pagter med fædre.

{18:23} for Hvornår døde var nu faldet ned af dynger en efter anden, stående mellem, han opholdt sig i vrede, og skiltes vejen til levende.

{18:24} for i lang klædning var hele verden, og i de fire rækker af stenene blev herligheden af fædrene tegnet, og din Majestæt på daidem af hovedet.

{18:25} disse destroyeren gav plads og var bange for dem: det var nok at de kun smagte af de vrede.

{19:1} som for de ugudelige, vrede kom over dem uden barmhjertighed mod slutningen: for han vidste før hvad de ville gøre;

{19:2} sådan, at have givet dem tilladelse til at afvige, og sendte dem hastigt væk, ville de omvende sig og forfølge dem.

{19:3} for mens de endnu sorg og gøre klageråb på gravene af døde, de har tilføjet en anden tåbelige enhed, og forfulgte dem som flygtninge, hvem de havde intreated for at være væk.

{19:4} for den skæbne, som de var værdige, trak dem til dette formål, og gjort dem glemmer tingene der havde allerede er sket, at de kan opfylde straffen der manglede at deres pinsler:

{19:5} og dit folk kan passere en vidunderlig måde: men de kunne finde en mærkelig død.

{19:6} for hele væsen i sin ordentlige form var gammeldags igen forfra, tjener de ejendommelige bud der blev givet til dem, at dine børn kan holdes uden ondt:

{19:7} som nemlig en sky shadowing lejren; og

hvor vandet stod før tørt land dukkede op; og ud af den Røde Hav en måde uden hindring; og ud af den voldelige Stream et grønt felt:

{19:8} wherethrough alle folk gik det var forsvaret med din hånd, at se din vidunderlige mærkeligt vidundere.

{19:9}, for de gik på store som heste, og sprang indkvartering lam, rose dig, O Herre, der har fået leveret dem.

{19:10} for de endnu var opmærksomme på de ting, der var gjort, mens de slog i fremmed land, hvor den jorden frembragte fluer i stedet for kvæg, og hvordan den floden kastede op et væld af frøer i stedet for fisk.

{19:11} men bagefter de så en ny generation af høns, når at blive ført med deres appetit, de stillede delikate kød.

{19:12} for vagtler kom til dem fra havet til deres tilfredshed.

{19:13} og straffe kom på syndere ikke uden tidligere tegn af kraften fra tordner: for de lidt med rette ifølge deres egen ugudelighed,

således som de bruges mere hård og hadefulde adfærd mod fremmede.

{19:14} for Sodomites ikke modtog dem, hvem de vidste ikke hvornår de kom: men disse bragte venner i trældom, der havde velfortjent af dem.

Side 597 visdom

{19:15} og ikke kun så, men tages til følge nogle respekt skal der tages af dem, fordi de ikke brugte fremmede venligt:

{19:16} men disse meget frygteligt plaget dem, hvem de havde modtaget med feastings, og var allerede gjort delagtige i de samme love med dem.

{19:17} derfor selv med blindhed, blev disse ramt, da de var på dørene til den retfærdige mand:

Når der trindt om med forfærdelig stor mørket, alle søgte passage af hans egne døre.

{19:18} for elementerne, der blev ændret i sig selv af en slags harmoni, gerne i en psaltery noter ændring af navnet på melodien, og endnu er altid lyde; som kan godt opfattes ved synet af de ting, der har været

gjort.

{19:19} for jordiske ting blev vendt i vandet, og de ting, der før svømmede i vandet, nu gik på jorden.

{19:20} ilden havde magten i vand, glemmer hans ejer dyd: og vand forgat sin egen quenching natur.

{19:21} på anden siden, flammerne spildt ikke kødet af de forgængelige levende ting, selvom de gik deri; hverken smeltet de den iskolde slags himmelske kød, der var naturens apt til at smelte.

{19:22} for i alle ting, O Herre, du förstørre thy mennesker, og glorificere dem, ej heller du let betragte dem: men bistå dem i alle tid og sted.

APOKRYFE SKRIFTER

VISDOM AF KING JAMES BIBEL 1611